

- 3) W wypadku udzielania na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy art. 186 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą 2006/112”) ⁽¹⁾, który upoważnia państwa członkowskie do wydania przepisów wykonawczych dotyczących korekty na podstawie art. 185 dyrektywy 2006/112, uprawnia państwo członkowskie Republikę Federalną Niemiec do ustalenia w swoim prawie krajowym, że dopiero wraz z zwrotem zaliczki dochodzi do obniżenia podstawy opodatkowania i w związku z tym obowiązek podatkowy dotyczący VAT i odliczenie podatku naliczonego podlegają korekcie w tym samym czasie i na tych samych warunkach?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ Dz.U. L 347, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalia) w dniu 29 grudnia 2016 r. – Imofloresmira — Investimentos Imobiliários, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-672/16)

(2017/C 086/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Investimentos Imobiliários, S.A.

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jeśli nieruchomość, mimo że nie jest zajmowana od co najmniej dwóch lat, jest wystawiona na rynku, czyli jest dostępna na rynku w celu najmu lub świadczenia usług typu office centre, i zostanie wykazane, że właściciel zamierza wynająć ją, poddając transakcję VAT, oraz dołożył niezbędnych starań, by zrealizować ten zamiar, uznanie, że nieruchomość ta „nie jest faktycznie używana do celów działalności gospodarczej” lub że „nie jest faktycznie używana w transakcjach opodatkowanych” zgodnie z przepisami art. 26 ust. 1 kodeksu VAT i art. 10 ust. 1 lit. b) zasad zrzeczenia się zwolnienia z VAT przy transakcjach dotyczących nieruchomości, przyjętych w drodze dekretu z mocą ustawy 21/2007 z dnia 29 stycznia, w poprzednich wersjach, a w konsekwencji uznanie, że pierwotnie dokonane odliczenie powinno podlegać korekcie, gdyż przekracza odliczenie, do którego był uprawniony podatnik, jest zgodne z art. 167, 168, 184, 185 i 187 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. ⁽¹⁾?
- 2) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, w świetle prawidłowej wykładni art. 137, 167, 168, 184, 185 i 187 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. można nakazać dokonanie jednorazowej korekty dotyczącej całego objętego korektą okresu, który jeszcze nie upłynął, jak stanowią portugalskie przepisy w art. 10 ust. 1 lit. b) i c) zasad zrzeczenia się zwolnienia z VAT przy transakcjach dotyczących nieruchomości, przyjętych w drodze dekretu z mocą ustawy 21/2007 z dnia 29 stycznia, w poprzednich wersjach, w przypadku gdy nieruchomość pozostaje niezajęta od przeszło dwóch lat, lecz nadal jest wystawiona na rynku z zamiarem jej najmu (z możliwością zrzeczenia się) lub świadczenia usług (opodatkowanego), a w nadchodzących latach przewidywane jest jej używanie do celów opodatkowanej działalności dającej prawo do odliczenia?

- 3) Czy przepisy art. 2 ust. 2 lit. c) zasad zrzeczenia się zwolnienia z VAT, w związku z art. 10 ust. 1 lit. b) tych zasad, przyjętych w drodze dekretu z mocą ustawy 21/2007 z dnia 29 stycznia, uniemożliwiające podatnikowi VAT zrzeczenie się zwolnienia z VAT przy zawieraniu nowych umów najmu, po tym, jak dokonał jednorazowej korekty VAT, i naruszające system kolejnych odliczeń w okresie objętym korektą, są zgodne z art. 137, 167, 168 i 184 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 27 grudnia 2016 r. – CORPORATE COMPANIES s.r.o./Ministerstvo financí ČR

(Sprawa C-676/16)

(2017/C 086/18)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CORPORATE COMPANIES s.r.o.

Strona przeciwna: Ministerstvo financí ČR

Pytanie prejudycjalne

Czy zakresem zastosowania art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. c) w związku z art. 3 pkt 7) lit. a) dyrektywy 2005/60/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu są objęte osoby, które w ramach działalności gospodarczej sprzedają spółki wpisane już do rejestru spółek i utworzone w celu sprzedaży (tzw. spółki „ready-made”), a sprzedaż ta polega na zbyciu udziałów w sprzedawanej spółce zależnej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2005, L 309, s. 15.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid (Hiszpania) w dniu 29 grudnia 2016 r. – Montero Mateos/Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

(Sprawa C-677/16)

(2017/C 086/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Montero Mateos